

ALGÉRIE - L'ÉPREUVE

„אלג'יריה - המבחן" היתה הכותרת מעל לתמונה זו של מפגינים ימניים באלג'יר

באיחוד אירופה. כי אירופה המאוחדת היא שוק אדיר, מקור לבינוס נהדר. היא רוצה בחיסול מלחמת-אלג'יריה, המרוששת את צרפת והמונעת ממנה את השיגשוג הכלי כלי אשר המהפכה הטכנית הצרפתית מסוגלת להעניק לה.

בין שני חלקי הימין מטייל האיש שנחשב פעם ליורש-העצר: ז'אק סוסטל. גם עתה מקוה סוסטל להיות הדיקטטור הבא של צרפת — אם בשם הצבא ואם בשם הבורגנות. הוא מטיף למלחמה-עדי-חורמה באלג'יריה, משאת נפשם של הצנחנים והפאשיסטים למיניהם. אולם הוא החל מדבר גם על איחוד אירופה, משאת נפשו של הבורגנות. בשתי הגזרות הוא מטיף נגד דה-גול.

אולם סוסטל פופולארי בקול ישראל יורש תר מאשר בראדיו פאריס, ומעטים הצרפתים התומכים בו באותה התלהבות למי שילוחי תנועת-החרות בצרפת, המנהלים למי עשה את עיקר מערכת-התעמולה שלו. ה' עובדה הפשוטה היא שסוסטל מיותר. מא' חוריו אין כוח ממש. הצבא אינו זקוק לו, ואילו הבורגנות הגבוהה חוששת מפני הגבר, שנמנה עם מארגני ההפיכות באלג'יריה.

אילו קם מנהיג של ממש בשמאל הדי-מוקראטי, יתכן כי הבורגנות הגבוהה היתה מושיטה לו יד נגד דה-גול, נגד הצבא ונגד הקומוניסטים.

הסרגדיה הגדולה של צרפת היא שכיום אין מנהיג כזה.

הפוסטניציאל של השמאל חזק. טובי המצ' פון הצרפתי התלכדו מאחורי המינשר, שמקורו בחלק זה של צרפת. כל העובר ברחובות פאריס, המקשיב לשיחות פוליטיות והמעורר את בני-שיחו לשפורך את לבם, מוכרח להתרשם מן האידיאליזם הרב שהתעורר עתה בקרב חוגי הנוער המשכילי. ישנה נכונות לקרב. ישנה נכונות להקי' רבה עצמית. כל הטוב, היפה והאצילי בצרפת — זו צרפת שאנו אוהבים אותה, צרפת ההיסטורית — מרוכז עתה באגף זה. הוא רוצה בשיחורר אלג'יריה, במשטר די-מוקראטי בצרפת, בקידמה חברתית, באור' ינטציה של העמים המשתחררים.

זה היה יכול להיות כוח אדיר — חזק מכידוני הצנחנים, חזק מנאומי הגנראל, חזק מקולות הקומוניסטים. כדי שהיה כזה, דרושה הנהגה, דרושים אנשים מסוגלים להחליט ולקבל על עצמם אחריות היסטורית. יתכן כי ברגע המכריע תיחולד הנהגה כזאת, באופן ספונטאני, כשם שנוולרו המח' תרת של ז'אנסון, מינשר ה-121 והפגנת הסטודנטים. אולם כיום אין עדיין סימן לכך. אפשר שצרפת האמיתית תרד מבמת ה' היסטוריה מפני שבשעתה הגורלית האחר' נה לא קמה לה הנהגה כזאת.

האם ישנה חשבו'ן זה אם תבוא די-ק' טאטורה צבאית במקום שלטון-היחיד ה' גוליסטי? לא בהכרח. אמר לי פוליטיקאי, תוך משיכת-כתף: „יום לפני ההפיכה יל' נציג הצבא אל וינוגראדוב (שגריר ברית המועצות בפאריס) ויגיד לו: „אנחנו צר' פתים לאומניים. אנחנו נגד נאט"ו. אנחנו נגד איחוד אירופה. אנחנו נעזוב את אר' צות-הברית'. וינוגראדוב יתן להם אור ירוק, וששה מיליון קומוניסטים יועמדו מן הצד כשתקום רודנות פאשיסטית בצרפת.“ הקומוניסטים עזרו להיטלר לעלות לשל' טון. אין זה מן הנמנע שיעזרו — מסיבות דומות — גם להיטלר צרפתי.

★ ★ ★

רוח מול כירוינים

האמלץ במחזה זה הוא הימין הקלאסי: הבורגנות הגדולה, אילי-ההון. הוא נקרע לשניים. מצד אחד הוא נמשך אל הפאשיון הצבאי, שינחית מהלומת-מות על השמאל. אולם מאיך הוא פוחד מפני שלטון הבריונים. הבורגנות הגבוהה רוצה

יתכן כי המפתח הוא בידי המפלגה ה' קומוניסטית הצרפתית — מחנה אדיר של ששה מיליון איש, החולש על חלק מן האגודות המקצועיות, והמאורגן לא פחות מחיל הצנחנים. האם ילחמו הקומוניסטים? לרוע המזל, מק"ץ — כמו מק"י — אינה כוח עצמאי. כמו מק"י, אין היא אלא גודד אחד במחנה בינלאומי, המקבל את פקודי' תיו מן המטכ"ל המוסקבאי. פקודות אלו מושפעות בהכרח מן האינטרסים של מדי' ניות-החוץ הסובייטית — ולא מן האינ' טרסים של פועלי צרפת או ישראל.

הקומוניסטים הצרפתיים תומכים כיום בדה-גול. כי לגבי מוסקבה, שבירת הברית הצפון-אטלנטית חשובה מן המערכה באלג'יריה. דה-גול הוא כיום עושה-הצרות ה' גדול ביותר במחנה המערב. רוב הזמן הוא נמצא בריב עם ארצות-הברית, בריטניה ואף גרמניה. הקאפריזות שלו אינן מניחות למ' ערב להתרכז. יוזמתו האחרונה — הקמת „כוח מחק" אטומי צרפתי-עצמאי — ע' שוייה לפוצץ את נאט"ו לרסיסים.

מלאכותי, בחששן שאחרי נפילתה תפרוך ביניהן מלחמה על הירושה. מצבו של דה-גול דומה לזה של השיל' טאן התורכי או, אפשר לכנותו בשם „האיש התולה ליד הסינה“.

באופן כללי קיימים בצרפת ארבעה כוחות רציניים: הצבא, הקשור עם הימין הפאשיסטי והקולוני; הימין הבורגני; ד"ש מאל החופשי והקומוניסטים. איש מבין הארבעה אינו בוסח בעצמו ברגע זה. איך בטחון כללי זה הוא היוצר את המתיחות הגבוהה, המציינת את צרפת כיום, יהא בין-הברית היחיד של דה-גול.

★ ★ ★

בגידת הקומוניסטים

הצבא הוא, כמובן, הכוח החזק ביותר. ההפיכה הצבאית היא האפשרות הממשית ביותר. אין בצרפת אף אדם אחד הבטוח לגמרי שלא יתעורר מחר בבוקר וימצא כי הצנחנים מאלג'יריה נחתו בפאריס וערכו בה מרחק-דמים.

הדבר המפליא הוא שההפיכה טרם יצאה לפועל. אולם הגנרלים הם פחדנים מסב' עם. הוכיחו זאת הגנרלים הגרמניים, ש' היסטור שנים עד שמרדו סוף-סוף בהיטלר. הוכיח זאת הגנרל הצרפתי בולאנג'ר, ש' התכונן בסוף המאה שעברה לחולל הפיכה צבאית, אך ברח ברגע האחרון. לא קל לה' זיו גנרלים בצרפת — ואפילו בישראל. לכן, כאשר תבוא ההפיכה, לא תהיה יוזמה, מן הסתם, על-ידי הגנרלים הכבדי' דים. בראשה יעמדו תריסר סרנים ורבי' סרנים, מבין הצנחנים הקשורים בארגונים הפאשיסטיים. אחרי מעשה ישתפו, מן הס' תם, קצין קשיש, שישמש שלט כלפי חוץ. מועמד אפשרי: ז'ואן, ריאקציונר קיצוני שנולד באלג'יריה, מסתיר את דעתו השליל' לית על הגנרל בארמון הנושיא.

הפיכה כזאת עלולה להיות מגואלת בדם. בימל הכיבוש הנאצי, היה הפאשיון הצר' פתי גרוע ואכזרי בהרבה מאדוניו הגר' מונים. הצנחנים, שפיתחו את שיטות העי' נויים למדע מדוייק, התולשים ציפורניים, המשתמשים בהלם חשמלי והאונסים בתו' לות באמצעות בקבוקים, פשוט יעבירו את שיטותיהם הידועות לאדמת המולדת. בשביל חותמי מינשר ה-121, העמדה אל הקיר ע' לולה להיות סיכוי קרוב.

האם תקום דיקטטורה כזאת ללא קרב? בשמאל, רבים הדיבורים על שביתה כל' לית. הכל זוכרים כי בגרמניה של 1920 הוכרעה הפיכה צבאית ללא קרב, על-ידי שביטה אדירה של ציבור הפועלים המ' אורגן. אולם האם פועלי צרפת מסוגלים לכך? או שמא ידמו לפועלי גרמניה ב' 1933, שנתנו להיטלר לעלות לשלטון ללא התנגדות?

הימין מתישבים פאשיסטיים, במדי חיל המילואים (עם הגב למצלמה), מתיידדים עם חילי צבא צרפת מעבר לאחד המיתרטים שהוקמו בינואר השנה באלג'יר, כמחאה נגד מדיניותו של הגנרל דה-גול. תחידות זו היא סימן חשבו'ן לבאות.